

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 236**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Yhäsande.

Inte tror jag att jag himnar att lylla ett så här stort ark, medan manna och Ellen och Greve äro ute på promenad, men ett stycke på väg himnar jag kanske.

Jag har just nu slutat 18de arket. Du har däri haft rätt meningssinn, när du ibland kommer öfver mig, på ett par ställen, där jag tyckte, att det fören var bättre tog jag mig friheten att rätta tillbaka. Själft skulle jag haft lust att stryka där det talas om att de skulle gå ned i "betesbagen". Jag tyckte att det stod det samma där ^{nämliques} fall Runge och Braupriessen nu kallade Trögårdens så, när Rodd förenat högre upp på ricksen, där det stod att Runge och Braupriessen kallade den bagen. Men jag ville jändra så det ju kunde vara med vilja och afsikt gjort. Du kan ju tänka på det. Det borde väl vara något bättre ord än beteshagen på senare stället.

Låt bonnen springa ut genom sjöporten. Det blir nog alldeles rätt. Fört med på inre berggården så ut genom sjöporten.

Från förra arket kommer jag ihåg att jag funderade öfver hvarför du ej skref Kavelrummet med stort R utan med litet. Alla andra rum och Trappor brukar du stapra med stort bokstaf.

Ja, nu blef du annonserad med utsvärkt placering. Det kunde väl givarna bättre. Det skall man väl taga som ett godt anken och ej bli rädd för det. Du behöfver alls inte vara rädd. Inga farliga medtäflare, inga stora böcker mer än du. Låtten Dalgren kan ju nog bli farlig, men det är ju bara som boklädsuccés. Inte täflar han verkligt tillränt. Ja, jag vet all min recursion i Dagny var verkligen riktigt rätt. Sigrid brukar inte skriva så bra.

Ja, vi ha nu huset fullt af folk, vi ha alla Larsen
här namn Rammars - och barnjüngfru och tack vare hen
ne och Grece går allt mycket ledigt och lätt. Barnen
äro söta och allarta är tyjvelsbarn den roligaste och
bästa. Hon befinner sig i regerinsketens stadien. Det
blöder både barn och gamla att vara säkra på sig. Eric
är nu alldeles fullkomligt utplånad som personlighet
en liten, snäll, tygt och försagd kus. Det gör mig hjärt-
ligt ont om henne, då jag vet hvilket språnge lif
som en gång bodde i den lilla kroppen. Jag undrar
om hon är befunad för alltid eller om det en gång skall
vakna. Hon har godt förstånd, men jag tror, att hon har
alldeles förlorat tron på att någon kan tycka om henne,
Hon har ingen publik.

Elin hjälper är alldeles utmärkt. Så snäll och hemmastadd
och lätt på alla sätt. Hon håller tillgodo med ännu samma
na, en Grece som nallskap, så att jag har en smula
frihet. Gerda hjälper ju också till så mycket som möjligt.
I dag har Gerda ställt middag 15 personer, och ändå
inte mer än våra två hushåll. I morgon kommer de
hit och äta. På ja, jag är inte ledsen åt den, utan allt
vare bra om jag bara inte förstörde så mycket tid. Elin
är snäll och lätt att tala med. Det är roligare vid mål.
Tiderna äro med mamma och Grece. Hon är bättre här än
i Kungälv, där hon alltid retar mig med sin oförelägsamhet
gentemot Hulda Gyberg. Elin ser på besök till Skokholm
och stannar där ett par dagar under tiden för barnen vara
här. Så nu hur det går!

Gläd var det om. Ja igår köpte jag ett gult nidsbrokat
tyg från morrnorsmans tid. En fru Rose hit och bjöd
ut det. Det är i härlig varus guldfärg och kunde väl för-
vara min plats i abtfruns nidsförvärd på Gripsholm.

Stycket är brokat fullt, men jag är rädd för att jag i
skript det, som du ville göra. Jag har inte alls talat om
hvilket dock i undrar att jag är mycket nöjd och glad både
åt den och dens förslattorerna. Den lilla,